

Subota, 17. listopada 2026.
Mala dvorana u 19 sati

TRIO ELOGIO

Shades of Blue
u povodu 120. godišnjice rođenja
i 35. godišnjice smrti Borisa Papandopula

LISINSKI
DA CAMERA
26/27

Pokrovitelji:

Sponzori:
CROATIA OSIGURANJE

Fotografija: Danko Vučinović

TRIO ELOGIO
Petrit Çeku, gitara
Pedro Ribeiro Rodrigues, gitara
Tomislav Vukšić, gitara
gost: **Dominik Wagner**, kontrabas

Wolfgang Amadeus Mozart
Sonata za klavir u a-molu, br. 8, KV 310 (obr. Petrit Çeku)
I. Allegro maestoso
II. Andante cantabile con espressione
III. Presto

Šimun-Čarli Botica
***Les Mirages* za gitarski trio**
I. Des coups de pinceau dans le ciel de minuit
II. Vertige des abîmes
III. Ombres et visions
IV. Clarté

***

Enrique Granados
***Dvanaest španjolskih plesova* za glasovir** (obr. Petrit Çeku)
br. 1: *Galante – Minueto*
br. 2: *Oriental*
br. 3: *Fandango – Zarabanda*
br. 4: *Villanesca*

John Duarte
***Shades of Blue* za dvije gitare i kontrabas**
I. Royal Blue
II. Dark(o) Blue
III. Electric Blue

Boris Papandopulo
Trio sonata za dvije gitare i kontrabas
I. Allegro moderato
II. Dolce espressivo
III. Finale

LISINSKI DA CAMERA 26/27

„Prirodnost, skromnost i jednostavnost interpretacije bogate izražajnosti temelj su šarma kojim plijene ovi talentirani glazbenici vrsne tehnike."

Srđana Vrsalović, *Glazba.hr*

„... interpretacijska imaginacija sve do neobičnosti predstavlja onaj tip izvedbe koja će se slušatelju uspjeti nametnuti i utisnuti u pamćenje."

Helena Novak Penga, *Klasika.hr*

TRIO ELOGIO osnovala su 2009. godine trojica gitarista – Petrit Çeku, Pedro Ribeiro Rodrigues i Tomislav Vukšić – školovana u razredu Darka Petrinjaka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Proizišao iz jedinstvene tradicije zagrebačke gitarske škole, Trio nastavlja umjetničku i izvođačku tradiciju Zagrebačkoga gitarskog trija, ansambla koji je koncertnim djelovanjem, međunarodnim nastupima i poticanjem novoga repertoara snažno afirmirao gitarski trio i zagrebačku gitarističku školu na međunarodnoj sceni. Posebnu pozornost u kreiranju koncertnoga programa Trio Elogio posvećuje opusima hrvatskih skladatelja, istodobno istražujući mogućnosti gitarskoga trija obradama velikih orkestralnih i klavirskih djela te poticanjem i praizvedbom novih skladbi. Na taj način ansambl ne samo da njeguje postojeću tradiciju nego je i aktivno nadograđuje. Umjetničku raznolikost pritom obogaćuju različita kulturna i glazbena iskustva njegovih članova, koji su, iako povezani zajedničkim ishodištem zagrebačke gitarske škole, oblikovani različitim sredinama i umjetničkim iskustvima.

Trio Elogio nastupao je na važnim međunarodnim festivalima, među kojima su *Grachtenfestival* i *Wonderfeel* u Nizozemskoj, Festival *Internacional de Música de Marvão* i *Cistermúsica* u Portugalu, *Kyburgiade* u Švicarskoj te *Alpenarte* u Austriji, kao i na uglednim hrvatskim festivalima i u koncertnim ciklusima, uključujući Dubrovačke ljetne igre, Glazbene večeri u Sv. Donatu, Samoborsku glazbenu jesen, Osorske glazbene večeri, Zagreb Kom i Glazbenu tribinu u Osijeku. Nastupali su u uglednim koncertnim dvoranama poput Het Concertgebouwa u Amsterdamu, Angelika Kauffmann Saala u Schwarzenbergu i Tiroler Festspiele u Erlu.

Ostvarili su suradnje s istaknutim glazbenicima, kao što su Santiago Cañón Valencia, Sara Ferrández, Gili Schwarzman, Ivana Kuljerić Bilić, Filip Merčep, Ivana Srbljan i Sebastian Manz, dok su skladatelji Krešimir Seletković, Rafet Rudi, Hugo Vasco Reis, Sanda Majurec i Šimun-Čarli Botica svoje skladbe posvetili upravo Triju Elogio.

Ansambl je objavio album prvijenac *Mozart / Ruždjak / Dvořák* 2019. godine u izdanju BuntArta, dok je diskografsko izdanje *Quasi ritorno*, posvećeno originalnom repertoaru za gitarski trio nastalom prethodnog desetljeća, objavila diskografska kuća Cantus.

Za svoj je rad Trio bio nominiran za glazbenu nagradu *Porin* u trima kategorijama, a nagradu je osvojio za najbolju skladbu klasične glazbe, *Acumal* Brune Vlaheka. Članovi Trija dobili su Nagradu *Milka Trnina* Hrvatskoga društva glazbenih umjetnika za najbolje glazbeno postignuće u 2022. godini.
Ansambl je dio zajednice zagrebačke gitarske škole kojoj je Hrvatsko društvo skladatelja 2025. godine dodijelilo Nagradu *Vatroslav Lisinski* za 2024. godinu za doprinos hrvatskom glazbenom stvaralaštvu. Kontinuitet te škole Trio Elogio danas nastavlja i svojim pedagoškim djelovanjem: sva trojica članova profesori su na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu i prenose vlastita umjetnička iskustva novim naraštajima glazbenika.

Bečki kontrabasist **Dominik Wagner** ističe se kao jedan od vodećih glazbenika svojega instrumenta. Virtuoznošću, glazbenom dubinom i karizmatičnom scenskom pojavom oduševljava publiku kao solist i komorni glazbenik. Dobitnik nagrada ECHO i OPUS KLASSIK, s velikom se strašću zalaže za obogaćivanje repertoara za kontrabas. Bilo da je riječ o narudžbama novih skladbi ili otkrivanju rijetko izvođenih djela, unosi novu raznolikost u repertoar za kontrabas. Wagner je stipendist Zaklade *Anne-Sophie Mutter*, a dobitnik je i nagrada na brojnim uglednim međunarodnim natjecanjima, među kojima su Međunarodno natjecanje Zaklade *Bradetich*, Međunarodno glazbeno natjecanje ARD-a, Nagrada *Fanny Mendelssohn* i Eurovizijsko natjecanje mladih glazbenika.

Dosad je nastupao s renomiranim orkestrima, kao što su Camerata Salzburg, Simfonijski orkestar Bavarskoga radija, Simfonijski orkestar Zapadnonjemačkoga radija, Komorni orkestar iz Züricha i Deutsche Kammerphilharmonie Bremen. Nastupao je i u brojnim prestižnim koncertnim dvoranama, među kojima su Carnegie Hall u New Yorku, Konzerthaus u Berlinu, Musikverein i Konzerthaus u Beču, Herkulessaal u Münchenu te Elbphilharmonie u Hamburgu. Bio je *Young Artist* Komornoga orkestra Württemberga, s kojim i danas redovito nastupa. Nikolaisaal u Potsdamu trenutačno ga predstavlja kao svojega umjetnika debitanta. Osim toga, Wagner redovito gostuje u SAD-u, gdje nastupa uz orkestre, održava solističke recitale i koncerte komorne glazbe te vodi majstorske tečajeve. Godine 2021. diskografska kuća Berlin Classics objavila je njegov prvi solistički album *Giovanni Bottesini – Revolution of Bass.* Na albumima *Chapters – A Double Bass Story* i *Bass Nocturnes*, također objavljenima u izdanju Berlin Classics, predstavlja snimke recitala ostvarenih u suradnji s pijanisticom Laumom Skride. Godine 2023. objavljen je album *Double Bass Rhapsody*, na kojem, uz još do pet drugih kontrabasa, otkriva nove zvučne mogućnosti i izražajne dimenzije toga instrumenta.

Uz solističku karijeru, Wagner je strastveni komorni glazbenik koji neprestano, inovativnim instrumentacijama, istražuje nove zvučne boje i mogućnosti izražavanja. Iz takvog je pristupa proizišla i suradnja s *jazz*-kontrabasistom Georgom Breinschmidom, čiji su koncert za dva

kontrabasa praizveli u veljači 2026. godine. Među ostalim zanimljivim glazbenim sastavima ističu se trio sa Sebastianom Manzom (klarinet) i Danae Dörken (klavir), duo s Aurelijom Vișovan (čembalo) te duo s Laurom Lootens (gitara). Dominik Wagner najprije se školovao za violončelista, a 2007. godine opredijelio se za kontrabas. Četverogodišnje pjevanje u koncertnom zboru Bečkih dječaka ostavilo je snažan trag na njegov glazbeni razvoj. Od 2009. do 2015. studirao je na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Beču, u klasama prof. Josefa Niederhammera i mag. Wernera Fleischmanna, a od 2015. do 2022. usavršavao se kod prof. Dorina Marca na Visokoj školi za glazbu u Nürnbergu. Nakon završetka programa *Professional Studies* u Kronbergu, najprije je preuzeo profesorsko mjesto u Würzburgu, a potom i mjesto profesora kontrabasa na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Beču. Uz pedagoški rad, redovito održava majstorske tečajeve diljem Europe i SAD-a.

Fotografija: Andrej Grilc

Fotografija: Wikimedia

Jedna od samo dviju klavirskih sonata u molskom tonalitetu **Wolfganga Amadeusa Mozarta** (1756. – 1791.), **Sonata za klavir br. 8 u a-molu**, K. 310, zamjetno je drukčije glazbene naravi od vedrijega, lepršavijeg karaktera dotadašnjih klavirskih sonata. Relativno je malo izravnih izvora o skladateljevim izjavama ili napisima o toj sonati. Iako se njezin dramatični karakter može povezati s okolnostima iz skladateljeva života (majčina smrt), ne može se sa sigurnošću tvrditi da je riječ o izravnom glazbenom izrazu žalovanja. Ipak, skladbu karakterizira stalna unutarnja napetost i puls, prisutni od samoga početka dramatičnoga prvog stavka Sonate. Mozart ostvaruje izrazito snažan kontrast između tematskih područja: molsku prvu temu karakteriziraju energični ritamski obrasci i naglašena napetost, dok druga tema donosi tonalitetnu i karakternu promjenu. Provedba iznosi prvu temu u durskom tonalitetu, mijenjajući tako početnu tonalitetnu i izražajnu perspektivu. Završetak prvoga stavka dodatno ističe spomenuti karakter, dok se u kontekstu gitarske obrade otvara mogućnost drukčijega doživljaja harmonijskih odnosa rekontekstualiziranih u tri gitarska 'glasa' iz izvorne klavirske fakture.

Energičnost prvoga stavka u drugome se preobražava u ekspresivnost na razmeđu liričnosti melodijskog i harmonijskog kretanja. *Andante cantabile con espressione* Trio Elogio već je predstavio publici ciklusa *Lisinski da camera*, a cijela Sonata zabilježena je na njihovu diskografskom izdanju. U programskoj knjižici izdanja Pavao Mašić zaključuje da taj drugi stavak Sonate, iako u tonalitetu F-dura, „zadržava sjetnu ugođajnost, nudeći tek ljestvičnim pasažima oblikovane utješne trenutke".

U trećem stavku, vraćajući se energiji i nešto dramatičnijem ozračju prvoga stavka, polifoni razvoj postaje jedan od ključnih elemenata harmonijskoga razvoja. Ritamska pokretljivost i motivska povezanost stvaraju osjećaj neprekidnog kretanja i unutarnje uznemirenosti, pri čemu pojačajnom dojmu efekta toga segmenta pridonosi specifičnost mogućnosti koje pruža gitara, višestruko zanimljivija u formaciji trija za koji je Petrit Çeku i aranžirao te klavirske partiture.

Vrhunski glazbenici nadahnuće su, a često i aktivni poticatelji novih skladateljskih ostvarenja, ali za uspješno zaokruživanje te suradnje potrebna je jednako kvalitetna realizacija. Za skladbu **Šimuna-Čarlija Botice** (1997.) festival Osorske glazbene večeri bio je mjesto izvedbe, ali i naručitelj djela za Trio Elogio. Ususret praizvedbi, o ***Les Mirages*** (2026.) skladatelj je

napisao: „U stanju iscrpljenosti, pod pustinjskom žegom i ispod blistavog noćnog neba, otvara se prostrano platno osjeta i priviđenja. *Les Mirages* nastanjuje taj prostor gotovo neprekidno, održavajući noćni ugođaj, dok se glazbeni materijal razvija od prvih taktova do završnih akorda kroz četiri međusobno povezana stavka, oblikovana u onome što volim nazivati organskom formom. Svaki se takt može promatrati kao potez kistom na platnu; katkad otkriva gestu više nego zvuk sam po sebi. Ti se 'potezi kistom' pojavljuju već u uvodnom stavku, *Des coups de pinceau dans le ciel de minuit* (Potezi kistom na ponoćnom nebu), gdje fragmentirane geste skiciraju prve obrise noćnog krajolika. Bez prekida glazba prelazi u kvazischerzo snažnog intenziteta.

Fotografija: Arhiva KDVL

Ovaj drugi stavak vodi izvođače prema granicama izdržljivosti, odražavajući neumoljivost pustinjske vrućine. Naslovljen *Vertige des abîmes* (Vrtoglavica bezdana), određen je neprekidnim kretanjem – kao *perpetuum mobile* koji se, paradoksalno, rasplinjuje pri vlastitom završetku, nagovještujući središnji stavak.

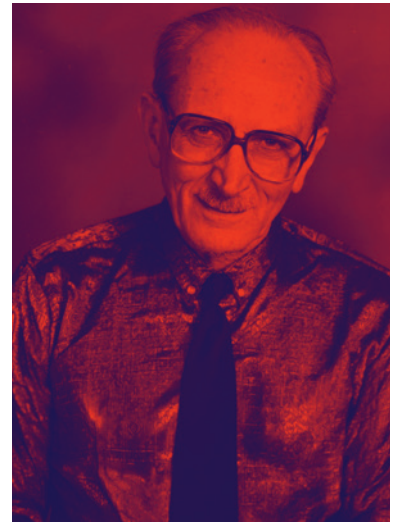
U središtu djela nalazi se *Ombres et visions* (Sjene i vizije), prostor usporenog i gotovo zaustavljenog vremena. Ovdje glazba potpuno miruje. Upravo se u toj tišini pojavljuju 'fatamorgane': iskrivljeni odrazi stvarnosti ostvareni proširenom gitarističkom tehnikom pri kojoj se instrument svira između lijeve ruke i glave gitare. Preklapanje konvencionalnog i obrnutog načina sviranja stvara zvučnu sliku koja je istodobno poznata i izmještena: blago raštiman zvučni svijet, sličan iskrivljenom odrazu stvarnosti. Iz toga suspendiranoga stanja kvartarni motiv, prisutan tijekom cijele skladbe, kristalizira se u opipljivu temu završnog stavka, *Clarté* (Jasnoća). Postupno gomilanje materijala kroz prethodne stavke vodi prema razrješenju: kraju priviđenja, kraju noći i dolasku zore – glazbenom, ali i egzistencijalnom."

Stvaralački opus katalonskog i španjolskog skladatelja, pijanista i pedagoga **Enriquea Granadosa** (1867. – 1916.) obilježen je nadahnućem španjolskom folklornom i glazbenom tradicijom, kao i utjecajima romantizma. Spoj romantičke lirike i motiva španjolske tradicijske glazbe osobito dolazi do izražaja u njegovu poznatom ciklusu ***12 Danzas españolas***. Trio Elogio tijekom ove koncertne sezone donosi svih dvanaest Granadosovih plesova, po četiri na svakom od triju koncerata, oblikujući tako svojevrsni 'ciklus unutar ciklusa'. Izvorno skladana za klavir, zbirka je još početkom 20. stoljeća počela dobivati komorne inačice za gitaru, među kojima se ističe obrada Miquela Llobeta za dvije gitare iz 1924. godine. Tradiciji gitarističkih transkripcija Granadosovih plesova pridružuje se i Petrit Çeku verzijom za tri gitare, koja obuhvaća prva četiri plesa iz zbirke. Takve transkripcije nisu izdvojena pojava u recepciji Granadosova opusa. Njegov najpoznatiji klavirski ciklus, *Goyescas*, poslužio je kao predložak istoimenoj operi, praizvedenoj u njujorškom Metropolitanu 1916. godine, a dobio je i inačicu za tri gitare. Izvorno objavljeni u četiri sveska s po tri skladbe, *Plesovi* su poetska reinterpretacija španjolske glazbene tradicije. U virtuoznoj obradi za tri gitare do izražaja dolaze njihova melodijska izražajnost i harmonijsko bogatstvo, u kojima se folklorni poticaji prožimaju s romantičkim skladateljskim postupcima. Ciklus ujedno potvrđuje Granadosovo mjesto među istaknutim skladateljima koji su oblikovali i afirmirali španjolski glazbeni identitet.

Fotografija: Wikimedia

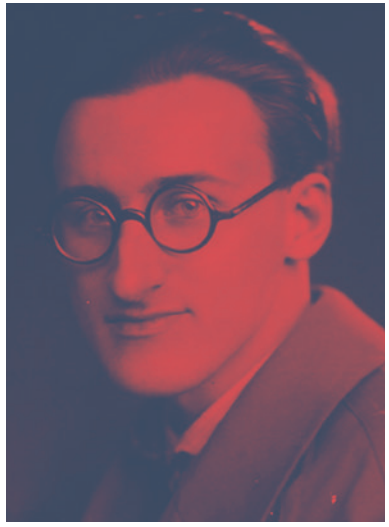
Potka afirmaciji hrvatske glazbe nesumnjivo dolazi od vrhunskih interpreta za koje nastaju novi opusi koji s vremenom postaju dijelom kulturnog tkanja, kao što je to u slučaju Borisa Papandopula. S druge strane, zanos Botičine glazbene fatamorgane posvećene Triju Elogio odjekuje u skladbi posvećenoj njihovim prethodnicima: ***Shades of Blue*** **Johna Duartea** (1919. – 2004.), točnije u petotonskim nizovima motivskoga materijala njezina prvog stavka. Ta poveznica upućuje na kontinuitet izvođačke tradicije i stvaralačkih poticaja koji su oblikovali identitet ansambla, ali i širi repertoar za gitarski trio te proširene sastave različitih instrumentalnih konfiguracija. Napisana 1994. godine za Zagrebački gitarski trio, u povodu desete obljetnice njegova djelovanja, skladba je nastala nakon što je Darko Petrinjak u veljači iste godine podsjetio skladatelja na obećanje da će za Trio napisati novo djelo. Nadahnuće nije trebalo dugo čekati: *Shades of Blue* praizvedena je već 6. svibnja 1994. u Hrvatskome glazbenom zavodu

Fotografija: johnwduarte.com

u Zagrebu. Ta brza i plodna razmjena svjedoči ne samo o neposrednosti stvaralačkoga nadahnuća nego i o osobitoj povezanosti skladatelja s glazbenicima kojima je djelo namijenjeno. Među brojnim skladateljima koji su stvarali za Zagrebački gitarski trio, Duarte je pronašao osobit poticaj u Petrinjakovoj glazbeničkoj svestranosti, odnosno njegovu podjednako izraženom umijeću sviranja gitare i kontrabasa. Prisjećajući se pritom i vlastitoga mladenačkog iskustva sviranja kontrabasa, oblikovao je partituru za dvije gitare i kontrabas, proširujući zvukovne mogućnosti uobičajene postave gitarističkoga trija.
Tim koncertom Trio Elogio prvi put obnavlja i vlastitu povezanost s tom posebnom instrumentalnom konfiguracijom: dvjema gitarama pridružuje se kontrabas, čime se izravno nastavlja jedna od prepoznatljivih posebnosti izvođačke tradicije Zagrebačkoga gitarskog trija. Da bi realizirali tu ideju, pozvali su istaknutoga mladog kontrabasista međunarodne karijere. Tri stavka Duarteove skladbe – *Royal Blue*, *Dark(o) Blue* (posveta Petrinjaku) i *Electric Blue* – povezuje naslovna igra nijansama plave boje, ali i raznolikost glazbenih karaktera. Prvi priziva početne taktove Monteverdijevih *Vespri* iz 1610. godine, drugi se oslanja na obrasce *blues* glazbe, stavljajući kontrabas u središte glazbenoga događanja, dok treći obilježavaju nagle i iznenađujuće promjene mjere, odnosno metričkih obrazaca.

Bogatstvo duha, iznimna žanrovska širina, stilska otvorenost i neprestana stvaralačka znatiželja – karakteristike su života i stvaralaštva **Borisa Papandopula** (1906. – 1991.). Razasute su u više od četiri stotine opusa koji ujedno kazuju priče o suradnjama s najzanimljivijim osobnostima te, dakako, ponajboljim glazbenicima ovdašnjih kulturnih krugova. Svojim je stvaralaštvom obuhvatio gotovo sva područja, od orkestralnih i vokalno-instrumentalnih djela do komorne i solističke glazbe, pritom neprestano propitujući naslijeđene forme, kompozicijsko-tehničke obrasce, tradiciju i mogućnosti glazbenoga izraza. Bez obzira na to koji bi glazbeni jezik odabrao za pojedinu skladbu, uglavnom bi se u njoj mogla zamijetiti i Papandopulu karakteristična sposobnost preobrazbe raznorodnih poticaja, od folklornih i tradicijskih idioma do neoklasicističkih i suvremenih kompozicijskih postupaka, u individualni glazbeni jezik. U arhetipskoj glazbenoj višejezičnosti tradicije snašao se vrlo prirodno, kao neumorni znatiželjnik i majstor kompozicije te stvaratelj raskošne glazbene ostavštine. Govoreći upravo o specifičnosti utjecaja, energije i veličine skladateljeva opusa, muzikolog Davor Merkaš istaknuo je da Papandopulo „ima tisuće pisama, bio je dirigent, zborovođa, svaki je dan skladao, bio je bonvivan, hedonist, gurman, a s druge strane bio je izuzetno discipliniran te je imao posebnu dimenziju emotivnosti koja se može naći samo kod nekolicine hrvatskih skladatelja."

Fotografija: Arhiva KDVL

Trio sonata za dvije gitare i kontrabas napisana je u Tribunju, u listopadu 1985. godine. Posvećena je Zagrebačkom gitarskom triju koji je djelo praizveo u londonskoj dvorani Wigmore Hall 9. veljače 1986. te snimio na vinilnom LP izdanju koje je potom reizdano na CD-u. Tri stavka uspostavljaju dramaturški luk, od početnoga življeg karaktera (*Allegro moderato*), preko lirski intoniranoga središnjeg stavka (*Dolce espressivo*), do završnoga *Finala*. Komorna ravnopravnost različitih registara i uloga dviju gitara i kontrabasa vrlo uspješno svjedoči o Papandopulovoj trajnoj povezanosti s glazbenicima te njegovoj spremnosti da specifičnim umjetničkim osobnostima odgovori novim skladateljskim ostvarenjima, takvima koji su postali dijelom repertoara, ali i korpusa djela koja ocrtavaju i predstavljaju hrvatsku glazbenu kulturu 20. stoljeća.

Organizator i nakladnik: Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, Zagreb
Za nakladnika: Nina Čalopek, ravnateljica
Producentica: Dubravka Bukojević
Urednica: Sonja Mrnjavčić
Autorica teksta: Karolina Rugle
Lektorica: Rosanda Tometić
Oblikovanje i grafička priprema: Daniel Ille
Tisak: KERSCHOFFSET d.o.o., Zagreb
Naklada: 120 primjeraka
Cijena: 2 eura

LISINSKI DA CAMERA 2026./2027.

Mala dvorana Lisinski u 19:00 sati

Fotografija: Danko Vučinović

TRIO ELOGIO

Petrit Çeku
Pedro Ribeiro Rodrigues
Tomislav Vukšić

Subota, 17. 10. 2026.
Shades of Blue
Gost: **Dominik Wagner**, kontrabas
u povodu 120. godišnjice rođenja i
35. godišnjice smrti Borisa Papandopula
W. A. Mozart, Š.- Č. Botica, J. Duarte,
E. Granados, B. Papandopulo

Subota, 6. 2. 2027.
Pastoralna sonata
u povodu 200. godišnjice smrti
Ludwiga van Beethovena
A. Diabelli, I. J. Skender , E. Granados,
L. v. Beethoven

Subota, 22. 5. 2027.
Danza Triste – Melancólica
Gosti:
Anja Lechner, violončelo
Pablo Márquez, gitara
S. Gubaidulina, F. Gasull, E. Granados,
A. Dvořák

PAPANDOPULO KVARTET

Subota, 21. 11. 2026.
Katalog zvuka: TEKSTURE
Gost: **Krešimir Stražanac**, bas-bariton
W. A. Mozart, P. Obradović, M. Ivičević, D. Bobić

Subota, 6. 3. 2027.
Katalog zvuka: BOJE
gost: **Ivan Batoš**, glasovir
E. Schulhoff, S. Majurec, C. Franck, M. Simons

Subota, 17. 4. 2027.
Katalog zvuka: OBLICI
M. Torke, M. Kranebitter, Š. Matišić,
L. v. Beethoven

DUNJA BONTEK, violina
MARIJA ANDREJAŠ, viola
MONIKA LESKOVAR, violončelo
MARTINA FILJAK, glasovir

Subota, 5. 12. 2026.
It takes Four to Tango
gost: **Gordan Tudor**, saksofon
J. Brahms, A. Piazzolla

Subota, 20. 2. 2027.
Ludwig!
Gosti:
Davor Reba, klarinet
Eva Fritz, fagot
Boštjan Lipovšek, rog
Branimir Pustički, violončelo
F. Schubert, K. Saariaho, L. v. Beethoven

Subota, 5. 6. 2027.
Povratak korijenima
B. Kunc, J. Brahms

